

Rigsdagstidende.

1860. Forhandlingerne paa Landstinget. № 98.

Flelfte Session.

62de Møde.

Tredagen den 23de Marts.

(Fortsat.)

Wessely (forts.): Jeg kan ikke see, at det er en hensigtsmæssig Maade at ordne Sagen paa. Jeg kan dertil endnu føle det Exempel, at dersom en Mand er Embedsmand og vælges til Statsrevisor, men han henhører til de Embedsmænd, som ikke ere lønnet — han er vel kongelig ansat Embedsmand, men har ingen fast Løn, men faaer sine Indtægter paa en anden Maade, enten gennem Sportler eller ved Tilløbelse til at erhverve sig saa store Indtægter, som han kan — saa erholder han 1000 Rb. for sit Arbejde som Statsrevisor. Det er mig ikke klart, hvorfor der skulde gjøres denne store Forskjel mellem det Arbejde, som saaledes præsteres af de forskjellige Statsrevisorer; den ene vil blive lønnet med 450 Rb. eller 500 Rb., den anden med 800 Rb. og den tredje med 1000 Rb. Jeg kunde jo naturligvis forsøge disse Exempler med mange flere, men jeg skal ikke opholde den meget ærede Forsamling med at anføre flere. Jeg antager, det viser sig, at de Regler, som ere givne her i § 8, ville eller kunne idetmindste virke paa en høist forskjellig Maade, uden at man kan angive nogen tilstrækkelig Grund, hvorfor disse Afvigelser i Virkningen skulde finde Sted. Det er altsaa ikke blot med Hensyn til Principet, men ogsaa med Hensyn til selve Bestemmelserne, at jeg stemmer imod § 8 som uhenigtsmæssig.

Indenrigsministeren: Den ærede Rigsdagsmand ubelob en Ting, nemlig at vise, hvorledes han, dersom han var for Grundsaetningen, Principet, vilde tænke sig den gennemført. Dersom han havde gjort det til Gjenstand for sin Overveelse, turde det være, at han var kommen til en mildere Bestemmelse af den foreliggende Paragraph. Han vilde komme til den Indsigt, at selv naar han ikke billigede Grundsaetningen, vilde han, naar der var Tale om Gjennemførelse af Grundsaetningen, ikke kunne Mødet end finde de foreliggende Bestemmelser hensigtsmæssige. Det forekommer mig, at det var Noget, som ikke laa fjernt for Dem, der havde gjort det til Gjenstand for sin Overveelse, hvorledes man, naar man gik ind paa Grundsaetningen, kunde i det Enkelte gjøre Forandringer, saa forstandige og hensigtsmæssige som muligt. Den ærede Rigsdagsmand har opstillet forskjellige Exempler, men der er en Ting, han har undladt at tage væsentligt Hensyn til. Det er den, at de Love, der blive givne her af Rigsdagen, have ikke Gyltighed for hele Monarchiet eller for Monarchiets Embedsmænd som saadanne. Deri ligger Roden til Størstedelen af de af ham paaanførte Forskjelligheder. Naar den ærede Rigsdagsmand altsaa tænkte sig den samme Lov, de samme Bestemmelser gennemførte for Monarchiet, saa vilde det vise sig, at den Forskjel, som han har fremhævet, vil forsvinde. Der er imidlertid endnu en Mængde Forskjelligheder i Monarchiets Lønningsmaade og i Kongerigets Lønningsmaade. Den ærede Rigsdagsmand kunde sige: Ja, er det ikke underligt, at en Fuldmægtig i et Contoir under Kongeriget har Saameget og